

hvad er Grunden dertil? Derfor anføres i Lovfor-
 slagets Motiver, at den nuværende offentlige
 Skiftebehandling foregaar under visse stive For-
 mer, at den liden under en vis Formbundethed,
 at den ikke er skiftet til at sætte Skifteforvalteren
 i Stand til at fyldestgjøre det konkrete Tilfældes
 Krav og — tilføjer nu Flertallet — vi skulle
 stræbe hen til at indføre et privat Skifte under
 offentlig Kontrol. Nu maa det være mig tilladt
 igjen at henvise ærede Medlemmer til § 51, som
 jeg før nævnte, og der ville De finde, hvad det er,
 som skal erstattes efter Flertallets og Regjerings-
 forslagets Mening af et privat Skifte under offent-
 lig Kontrol. Jeg har kun at henvise til de Boer,
 i hvilke Arv og Gjæld vedgaas, thi det er kun i
 de Boer, hvor Arv og Gjæld vedgaas, at der kan
 være Tale om Umvendelse af § 74, og der siges
 nu i § 51: „Naar Arv og Gjæld vedgaas, bli-
 ver der at forholde saaledes med Boets Behand-
 ling, som de myndige Arvinger og de Umyndiges
 eller Fraværendes Børgere ere enige om at be-
 gjære.“ Er det ikke privat Skifte under offentlig
 Kontrol i sit Væsen? Naturligvis maa Skifte-
 retten udføre de forskellige Handlinger, lade skrive,
 hvad der skal skrives, men i Virkeligheden beror
 det, som det egentligt kommer an paa, hvorledes
 der skal forholdes, hvad der skal beslattes, og paa
 hvad Maade der skal gaas frem, paa de myndige
 Arvinger og Umyndiges eller Fraværendes Børgere.
 Nu kommer Kontrollen, nemlig „at Skifteretten
 kan negte sin Godkendelse af en Børgers Erklæ-
 ring, naar den skjønner, at den tagne Beslutning
 aabenbart tilidsætter Myndlingens Arv.“ Det
 er denne Kontrol, der tages bort i § 74. Skifte-
 retten skal ikke mere paafe de Umyndiges Arv.
 Man vil skjønne, at det er rigtigt, hvad der er
 ansøgt i Betænkningen, at det, der indføres i Ste-
 det for dette private Skifte under offentlig Kon-
 trol, er en Overgang fra en Skiftebehandling un-
 der en samtidig Kontrol, som kan være virksom
 og have Noget at betyde og forebygge det Urig-
 tige, til en efterfølgende Kontrol, som indtræder
 efterat det er passeret, som skulde kontrolleres; thi
 det er givet, at der under Skiftebestyrelsen fore-
 gaar Meget, som man aldeles ikke kan gjøre om
 bagefter. Vi behøve blot at tænke paa den Slags
 Handlinger, som der er Tale om i § 26, nemlig
 Salg underhaanden. Have de myndige Arvinger
 og de Umyndiges Børgere ved det private Skifte,
 der er indtraadt efter § 74, solgt en fast Eien-
 dom underhaanden, kunne de ikke senere faae den
 tilbage igjen, de kunne ikke faae det omgjort, og
 Skifteretten kan ikke ved at negte sin Godkendelse
 af det Dokument, der skal udstedes, faae nogen
 Forandring gjort i det Salg, der har fundet Sted,
 og § 74 giver ikke nogen Hjemmel til at sagsøge
 de myndige Arvinger, fordi de paa en for de
 Umyndige usfordelagtig Maade have realiseret.
 Det kan ingenlunde hensæres under, hvad de
 ulovligt og urigtigt have oppebaaret. Foraauidt

der altsaa paaberaabes stive Former, Formbundethed
 og deslige, henstiller jeg trostigt til Enhver, om
 denne Betegnelse kan anvendes overfor § 51, om
 der ikke er givet de frieste og mest utvungne For-
 mer for den offentlige Skiftebehandling. Demmed
 ere Grundene, saavidt jeg skjønner, væsentligt ud-
 tømte paa den ene nær, at man vil tilføje de
 private Arvinger i visse Tilfælde en Lettelse i
 Skifteomkostningerne, saaledes som de nu
 for Liden efter de gjældende Reglementer
 bestemmes. Kan Statskassen taale den Af-
 gang, som herved finder Sted, bør man gaa ind
 paa en Nedsættelse — og jeg skal indrømme, at
 paa enkelte Punkter bør man gjøre det — saa er
 der dog sandelig en langt simplere Vej end denne
 eiendommelige Omvei efter § 74 til at naae den
 tilsigtede Lettelse. Det er vist, at som Skiftege-
 byrerne beregnes for Diebliffet, er der en Uretfer-
 dighed tilstede. Det er urimeligt at beregne Skifte-
 gebyrer af Brutto Masse, i Stedet for at, hvad der vir-
 kelig falder i Arv, men det kan jo simpelt hen rettes.
 Ligesom der kan indføres den ommeldte Forandring
 for de Boers Vedkommende, hvor den længste-
 vende Høftesælle affinder sig med den Førstaf-
 fødes Arvinger, paa samme Maade kan der jo ind-
 føres en almindelig Lettelse i Skiftegebyrernes Be-
 regning i andre Boer. Og hvad vilde der være
 vundet herved? Der vilde være vundet det meget
 Væsentlige, at denne Lettelse ikke er afhængig af
 den tilfældige Omstændighed, om der i det Diebliffet,
 hvor Begjæring om Ublevering fremsættes, er en
 myndig Arving, og at denne Lettelse ikke er
 afhængig af et Skjøn af Skifteforvalteren, et Skjøn,
 der, hvad man end vil sige om det, tilvisse i flere
 Maader er uheldigt, at den kommer Enhver til
 Gode, ligegyldigt, om der er myndige Arvinger
 eller ikke, og at den kommer de Vedkommende til
 Gode uden Hensyn til, om Skifteforvalteren finder
 den myndige Arving at være en hæderlig og skif-
 felig Person, og uden Hensyn til, hvorledes Boet
 er beklæffet, og de øvrige forhaanden værende
 Omstændigheder. Hvad er Skiftegebyrerne til
 Statskassen? Det er dog utvivlsomt en indirekte
 Beskatning, men er det da rimeligt at lade Spørgs-
 maalet, om en Privat i et givet Tilfælde skal be-
 stattes paa den Maade, være afhængigt af saadanne
 Omstændigheder, som om han er i Societet med
 Personer, der anses vederhæftige og skikkelige, eller
 han i saa Henseende er anderledes stillet? Ved
 at nedsætte Skifteomkostningerne for Alle og En-
 hver opnaas, hvad man vil opnaa ved § 74,
 og man kan saa beholde den gamle Regel
 om Skifterettens Baretagelse af de Umynd-
 igs Arv, som vi nu have levet saa mange
 Aar under, uantastet eller for at bruge den ærede
 Ordførers Udtryk i Fredags, undgaa at rokke ved
 denne Regel paa dette isolerede Punkt. Mindre-
 tallet tillader sig derfor bestemt at fraraade at ved-
 tage § 74. Den anden Del af Endringsforslaget
 kan jeg heldigvis behandle kort, den gaar ud paa,